

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce: **MUDr. Mgr. I. P., CSc.**
adresa pro doručování X
zastoupen advokátem JUDr. Ondřejem Tošnerem, Ph.D.
sídlem Slavíkova 1568/23, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1

za účasti: **1) Ing. H. B.**
bytem X
2) D. V.
bytem X
obě zastoupeny advokátkou Mgr. Darinou Čunderlíkovou
sídlem Rumunská 22/28, 120 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 2. 2023, čj. MHMP 441989/2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. P.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný zamítl napadeným rozhodnutím žalobcovo odvolání, jež podal společně s dalšími účastníky řízení, proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 2, odboru výstavby (dále jen „stavební úřad“). Tímto rozhodnutím stavební úřad povolil na žádost vlastníka odstranění jednopodlažní stavby (garáží) na pozemku parc. č. XA, katastrální území X, č.p. Y, ulice X.
2. Žalobce tvrdí, že byl rozhodnutím žalovaného zkrácen na svém vlastnickém právu k jeho sousedním nemovitostem – bytům č. YA, YB a YC v budově č.p. Y stojící na pozemku parc. č. XB a k budově č.p. Y, jejíž společných částí je žalobce spoluvlastníkem, vše v katastrálním území X. K dotčení práv žalobce jako vlastníka výše uvedených nemovitostí dojde zejména v důsledku negativních vlivů demoličních prací při odstraňování daných garáží, zejména se jedná o hluk a prašnost a též o negativní vlivy neřešeného nakládání s odpady z demolice, včetně vlivů staveništní dopravy (odvoz sutí a dalších odpadů). Proto se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí.

II. Obsah správního spisu

3. Dne 31. 3. 2021 ohlásil vlastník (v rozhodnutí označován též jako „stavebník“) záměr odstranit jednopodlažní dvorní objekt řadových garáží bez č.p. a č.ev. na pozemku parc. č. XA přístupném přes průjezd domem č.p. Y, X (dále jen „stavba“). V oznámení uvedl, že uvolněný pozemek bude připraven pro navazující realizaci přístavby bytového domu na X, která je řešena samostatným projektem.
4. Stavební úřad zahájil řízení ve smyslu § 128 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“). Vlastník předložil technologii bouracích prací, závazná stanoviska dotčených orgánů vyžadovaných zvláštními předpisy, akustický posudek, statické posouzení demolice objektu či stavebně technický průzkum, které stavební úřad posoudil a dospěl k závěru, že odstraněním stavby nejsou ohroženy zájmy chráněné stavebním zákonem ani zvláštními předpisy.
5. Dne 23. 11. 2021 vydal stavební úřad rozhodnutí čj. MCP2/618660/2021/OV-OS/Mat, kterým k žádosti vlastníka povolil odstranění stavby podle § 128 odst. 4 stavebního zákona. V rozhodnutí stavební úřad shrnul i návrhy a námítky účastníků řízení a způsob jejich vypořádání.
6. Proti rozhodnutí o odstranění stavby podal žalobce spolu s dalšími dvěma účastníky stavebního řízení společné odvolání, ve kterém namítali nedostatečné řešení stavu pozemku po odstranění stavby garáží, nedostatečné řešení stavu sousedních staveb, neprokázání splnění hygienických limitů pro hluk, prašnost a vibrace a taktéž, že dokumentace neobsahuje množství a složení odpadů ani podmínky pro nakládání s tímto odpadem. Konečně upozornili na to, že je v rozhodnutí nejasná doba odstraňování stavby, jelikož je demolice vázaná na následnou výstavbu nového domu, který však není umístěn ani povolen, a proto na něj nelze odkazovat.
7. Osoba zúčastněná na řízení 1) podala odvolání ve kterém namítala nedostatečné zjištění skutkového stavu, absenci vyjádření dotčených orgánů, nedostatečné vypořádání námitek účastníků a chybné vymezení okruhu účastníků. Osoba zúčastněná na řízení 2) v odvolání

namítala nedostatečné vypořádání námitek účastníků a absenci relevantních průzkumů týkající se látek škodlivých pro životní prostředí.

8. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl výše uvedená odvolání a rozhodnutí o odstranění potvrdil. Ke společnému odvolání žalobce uvedl, že z dokumentace jednoznačně vyplývá, že po odstranění stavby bude povrch pozemku srovnán, pokud není uvedeno nic bližšího o betonu, lze se domnívat, že bude použit standardní typ. Povrch sousedních budov skutečně řešen není, jelikož to vyhláška č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, nevyžaduje i vzhledem k tomu, že se jedná o stavbu samostatnou a konstrukčně se sousedními stavbami nesouvisí. Stavební úřad není oprávněn se hlukem zabývat, otázky hluku posuzuje dotčený orgán, který vydal souhlasné stanovisko dne 15. 2. 2021, nadto byl na základě námitek účastníků doplněn akustický posudek. Opatření na omezení prachu jsou v daném případě s ohledem na rozsah stavby podle žalovaného stanovena a jsou vymahatelná. Otázku vibrací řeší příslušný dotčený orgán, který vydal souhlasné stanovisko, dokumentace nemůže řešit vibrace generované strojním zařízením zhotovitele. Nakládání s odpady je řešeno v technické zprávě, údaje o odpadech jsou v dokumentaci i podkladech dohledatelné, i když nejsou souhrnně uvedeny v souhrnné technické zprávě. V dokumentaci je uvedena předpokládaná doba provádění a demolice je vázaná na následnou výstavbu, jelikož bez prokázání možnosti odstranění stávající stavby nelze žádat o umístění jiné stavby na témže místě. Taktéž odvolací námítky osob zúčastněných na řízení neshledal důvodnými.

III. Žalobní argumentace

9. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné a nezákonné a navrhuje, aby ho soud zrušil a přiznal mu náhradu nákladů řízení. Namítá, že žalovaný nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. Žalobní argumentace kopíruje odvolací námítky, jelikož žalovaný prvostupňové rozhodnutí v jejich rozsahu nepřezkoumal.
10. Dokumentace neobsahuje úplné a správné údaje předepsané vyhláškou o dokumentaci staveb ohledně stavu pozemku a terénních úprav po odstranění stavby. Jednotlivé dokumentace jsou rozporné, neboť statické posouzení uvádí, že bude potřeba terén mezi pozemky vysvahovat z důvodu výškového rozdílu, a dokumentace bouracích prací uvádí, že namísto stavby vznikne stavební jáma. Svedení dešťové vody taktéž není řešeno v souladu s § 38 nařízení hl. m. Prahy č. 10/2016 Sb. Těmito námitkami se žalovaný v napadeném rozhodnutí nezabýval.
11. Z akustického posudku vyplývá, že hygienické limity pro stavební práce nebudou při bourání splněny. Hluk strojů má dosahovat až 92 dB, což znamená, že u domu žalobce nemůže být dodržen limit 65 dB. Navíc ze strategické hlukové mapy vyplývá, že hluková hladina ve dne již limit překračuje a dosahuje v ulici 70-75 dB. Žádné časové omezení není v dokumentaci ani v podmínkách rozhodnutí stanoveno. Stavebník je povinen prokázat, že odstraňování dané stavby nebude ohrožovat nebo obtěžovat své okolí nad limity a požadavky stanovené právními předpisy, což zde prokázáno a zajištěno není. Fakt, že se jedná o otázky, které posuzuje dotčený orgán, nikterak nezbavuje žalovaného tuto námitku řádně, věcně a přezkoumatelně vypořádat, což se zde nestalo. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
12. Žalobce navrhl, aby soud podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal závazné stanovisko Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 15. 2. 2021, čj. HSHMP 07172/2021, a potvrzení závazného stanoviska

stanoviskem Ministerstva zdravotnictví ze dne 21. 10. 2022, čj. MZDR 30972/2022-2/OZV. Závazná stanoviska orgánu ochrany veřejného zdraví jsou vydána v rozporu s právními předpisy na ochranu před hlukem i v rozporu s § 2 odst. 1, § 3 a § 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu.

13. Dokumentace dále neobsahuje množství a složení odpadů, které budou vznikat při odstraňování stavby, a neobsahuje ani podmínky pro nakládání s tímto odpadem a jeho přepravu. To je v rozporu s částí B oddílu B.5 písm. h) přílohy č. 15 vyhlášky a § 128 stavebního zákona (*v žalobě nesprávně uveden zákon č. 128/2006 Sb. – pozn. soudu*). Vzhledem k tomu, že předmětné náležitosti dokumentace zcela chybí, nelze se spokojit s tvrzením žalovaného, že se jedná o informace, které jsou „dohledatelné, i když nejsou souhrnně uvedeny v souhrnné technické zprávě“ nebo že „postačí jejich popis v souhrnné technické zprávě“. Stejně tak není možné, aby byl odpad z bourání uložen do příslušných kontejnerů na tříděný odpad umístěných na veřejném prostranství, když to situace na chodníků a komunikaci před domem neumožňuje.
14. Obdobně žalobce navrhl soudu, aby přezkoumal závazné stanovisko Odboru ochrany životního prostředí, Úřadu městské části Prahy 2 ze dne 16. 2. 2021, čj. MCP2/046588/2021, a změnu závazného stanoviska stanoviskem Odboru ochrany prostředí, Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 9. 5. 2022, čj. MHMP 772512/2022. Nadto žalovaný porušil § 149 odst. 1 s. ř., neboť do výroku napadeného rozhodnutí nezahrnul podmínky uvedené v tomto závazném stanovisku nadřízeného dotčeného orgánu, ačkoli ten změnil svým závazným stanoviskem podmínky stanovené závazným stanoviskem prvostupňového dotčeného orgánu.
15. Konečně, dokumentace neobsahuje časové údaje o průběhu prací, které jsou povinnou náležitostí dokumentace pro odstranění stavby. Údaj v doplněné Souhrnné technické zprávě z 09/2021 již uplynul. Tvrzení žalovaného nemůže obstát, neboť stavbu lze odstranit i bez toho, aniž by na daném místě byla realizována stavba nová. Navíc dané tvrzení je vyvráceno samotnou dokumentací, neboť jestliže se v dokumentaci (z 9/2021) uvádí, že k odstraňování má dojít v 2Q a 3Q 2021, tak je zřejmé, že v mezidobí nemůže dojít k umístění nebo povolení nějaké novostavby na daném místě (tj. povolení odstranění stavby nemůže být podkladem pro nějaké rozhodnutí o umístění stavby na daném místě).

IV. Vyjádření žalovaného

16. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že jsou žalobní důvody identické s odvolacími námitkami, které byly žalovaným velmi podrobně vypořádány v odůvodnění napadeného rozhodnutí, a proto na něj v plném rozsahu odkázal.
17. Z dokumentace vyplývá, že povrch pozemku zůstane bez následné úpravy, pouze bude v místě odstraněných stěn srovnán tak, aby bylo možné odvodňovat pozemek stávajícím způsobem. V textu je sice uvedeno, že „bude upraven tak, aby ho bylo možné nadále využívat pro parkování“. Stavebník upřesnil (list spisu č. 3), že na místě bouraných garáží se bude nadále parkovat. Tuto informaci dále upřesnil (list spisu č. 16) o materiálové řešení – v místě odstraněných stěn bude povrch dvora dobetonován, protože stávající dvůr je také betonový. Tudíž z kontextu je zřejmé, že se jedná o úpravu v místě odstraněných stěn tak, aby bylo možné zajíždět na parkovací místa, povrch stávajícího dvora zůstane beze změn a bude vybetonován jen prostor mezi povrchem základů a úrovní dvora. Pokud není uvedeno nic bližšího o betonu, lze se domnívat, že bude použit standardní typ betonu

používaný pro pojižděné plochy. Také bylo vysvětleno, že prozatím žádná stavební jáma nevznikne, jedná se o úvahu projektanta o budoucím záměru na výstavbu.

18. Dešťové vody budou likvidovány stávajícím způsobem. Garáže měly střechu, která také byla odvodněna, z dokumentace (situace a fotografie) je zřejmé, že byla odvodněna do stávající kanalizace. Hospodaření s dešťovými vodami se nemění. Ustanovení Pražských stavebních předpisů (PSP) se sice použijí v pro odstraňování staveb, ale pokud se likvidace srážkových vod nově neřeší, není co posuzovat.
19. Vyhláška o dokumentaci staveb stanoví, že rozsah dokumentace se přizpůsobí rozsahu a významu stavby. Vzhledem k tomu, že se v případě odstraňované stavby jedná o běžné stavební postupy, jsou údaje v dokumentaci dostatečné. Zhotovitel je ze zákona povinen postupovat podle ověřené dokumentace, tudíž musí přijmout opatření na ochranu proti prašnosti.
20. K ochraně před hlukem lze jen zopakovat: Náradí, které bude zhotovitel používat, je otázkou jeho volby, projektant není oprávněn stroje a zařízení předepisovat. Kromě toho každá osoba, která provozuje stroje a zařízení, které jsou zdrojem hluku, je povinna dodržovat hlukové limity uvedené v nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací (dále „nařízení vlády č. 272/2011 Sb.“). Pokud by limity při výstavbě byly překročeny, jedná se o porušení legislativních limitů a příslušný dotčený orgán může konat v rámci své působnosti. Stavební úřad není způsobilý k tomu, aby prováděl výpočty útlumů či přepočítával složité hlukové studie, navíc mu toto nepřísluší. Proto požádal žalovaný o součinnost dotčený orgán ve věci doplněného akustického posudku. Hygienická stanice hl. města Prahy (dále „Hygienická stanice“) akustickou studii nevyžadovala, protože podklady byly pro posouzení dostatečné.
21. Nakládání s odpady posuzuje dotčený orgán, který vydal souhlasné závazné stanovisko. Projektant v dokumentaci na tuto skutečnost upozornil, dokumentace bude ověřena, dotčené orgány jsou oprávněny účastnit se kontrolních prohlídek. Z dokumentace vyplývá, že bude odstraněno asi 176 m³ smíšeného zdiva, 18 m³ betonu, dřevěné trámy s rákosovým podhledem z 250 m² plochy, 250 m² živičné krytiny na bednění, 4 ks příhradových vazníků, 3 ks táhel, 130 m² skla, klempířské prvky a případně nějaká okna, dveře a rozvody vnitřních instalací (viz popis v bodě 4 technické zprávy D.1.1). Zhotovitel tyto odpady bude kategorizovat a naloží s nimi tak, jak ukládá právní předpis.
22. Staveništní doprava skutečně není předmětem povolení odstranění stavby, stejně tak, jako není předmětem povolení jakékoliv stavby. Pokud bude vybraný zhotovitel potřebovat nějaké dopravně inženýrské rozhodnutí, zpracuje dopravně inženýrské opatření, které projedná s příslušným silničním správním úřadem.
23. Stavebník uvedl v dokumentaci předpokládanou dobu odstraňování. Logicky předpokládal standardní průběh řízení, nepočítal s termíny na odvolání. I ze zákona se lhůty při přerušení řízení staví, tudíž lze dovodit, že termín odstranění se o tuto prodlevu posune.
24. K žádosti o povolení odstranění stavby řadových garáží byla stavebníkem doložena dokumentace bouracích prací (12/2020) a závazná stanoviska dotčených orgánů, a to z hlediska památkové péče, požární ochrany, ochrany veřejného zdraví a odpadového hospodářství. Stavebník v průběhu řízení doplnil podklady žádosti o stavebně technický průzkum, akustický posudek provádění bouracích prací, statické posouzení, revizi technické zprávy a revizi širších vztahů. Podle žalovaného žalobní důvody stejně jako

odvolací námitky nejsou relevantní pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí o odvolání, stejně jako nebyl shledán důvod pro zrušení prvostupňového rozhodnutí.

V. Žalobcová replika

25. Žalovaný uvádí, že „*stavebník upřesnil*“ následné využití a úpravu na místě bouraných garáží, avšak uvedené má být součástí dokumentace, nikoli neformálních „upřesnění“ stavebníka. Pouze dokumentace je závazná pro odstraňování dané stavby (viz podmínka č. II.3. rozhodnutí o odstranění stavby). Pokud navíc „*není uvedeno nic bližšího o betonu*“, nemá to vést k tomu, že se žalovaný bude něco „domnívat“, ale mělo by to být řešeno odstraněním daných vad dokumentace.
26. Je zřejmé, že se hospodaření s dešťovými vodami změní, pokud již nebudou stékat po střeše stavby, proto je nutno doložit, jak bude s těmito dešťovými vodami nakládáno, zda se budou vsakovat, popř. zda budou dešťové vody někam svedeny (a v tom případě, jak – jaký bude sklon pozemku pro odvádění dešťových vod, jakým směrem budou dešťové vody sváděny a kam), to v dokumentaci zcela absentuje.
27. Tvrzení, že každý, kdo provozuje hlučné stroje je povinen dodržovat hlukové limity je sice pravdivé, ale také nijak nevyvrací podstatu námitky. Pokud by postačovalo v řízení jen odkázat na to, že stavebník je povinen při své činnosti dodržovat obecné povinnosti stanovené právními předpisy, bylo by vedení daného řízení zcela zbytečné. Není zřejmé, co žalovaný míní výkladem týkajícím se útlumu hluku, když jednotky ve vlastnictví žalobce v domě č. p. Y jsou v menší výškové i horizontální vzdálenosti, než je 30-60 m, mezi bouranou stavbou a domem č. p. Y nejsou žádné překážky (jiné stavby apod.) ani nejsou navrženy apod. K námitce strategické hlukové mapy se žalovaný opět nevyjádřil.
28. K tvrzení žalovaného, že z dokumentace vyplývají objemy odpadů, žalobce uvádí, že toto z dokumentace nevyplývá, uvedené údaje nejsou v dokumentaci uvedeny, a to ani v bodě 4 D.1.1. Technické zprávy, na který odkazuje žalovaný – tento bod obsahuje „Návrh postupu bouracích prací“.
29. Staveništní doprava nemusí být explicitně řešena v rozhodnutí o povolení odstranění stavby, ale musí být řešena v dokumentaci záměru, kde musí být uvedeno, jakým způsobem a zda jsou stanoveny podmínky pro minimalizaci negativních vlivů této dopravy. K odstraňované stavbě nevede pozemní komunikace, nachází se ve vnitrobloku, k němuž je vjezd jen soukromým průjezdem v obytném domě, tudíž tvrzení žalovaného o zvláštním užívání pozemní komunikace je mimoběžné.
30. Časové údaje o průběhu prací jsou povinnou náležitostí dokumentace pro odstranění stavby a nelze je „omluvit“ délkou daného správního řízení, neboť již v době zpracování upravené dokumentace (9/2021) v ní byly uvedeny termíny, které již uplynuly (2 a 3 Q 2021).

VI. Posouzení věci soudem

31. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, s čímž žalobce i žalovaný souhlasili konkludentně (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

32. Soud vyrozuměl v souladu s § 34 odst. 2 s. ř. s. o probíhajícím řízení též potenciální osoby zúčastněné na řízení a vyzval je k oznámení, zda budou uplatňovat svá práva. Na výzvu soudu oznámily paní V. a Ing. B., že budou uplatňovat svá práva. Vyjádřily se k žalobcově návrhu na přiznání odkladného účinku, k věci samé nikoliv.
33. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
34. Žaloba není důvodná.
35. Nejprve se soud zabýval námitkou týkající se hlukových limitů, jelikož žalobce v souvislosti s ní namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Stavební úřad ani žalovaný se podle žalobce nevypořádali s jeho námitkou týkající se strategické hlukové mapy a dodržení hlukového limitu, čímž zatížili rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti a taktéž nezákonnosti, jelikož nebyl prokázán soulad záměru s požadavky na ochranu před hlukem a žalovaný nepřezkoumal rozhodnutí v rozsahu odvolacích námitek.
36. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, z jakých podkladů žalovaný vycházel a jaké závěry plynou ze stanovisek dotčených orgánů i to, že na základě námitek účastníka byl doplněn akustický posudek, který byl následně předložen dotčenému orgánu. Na jeho základě dotčený orgán došel k závěru, že při dodržení režimových opatření budou hygienické limity splněny (např. rozvržení doby prací v Souhrnné technické zprávě). Žalobcova námitka se týká otázky řešené závazným stanoviskem, přičemž při vypořádání takových námitek žalovaný nemůže závěry stanoviska nahradit úvahou vlastní, protože k tomu není odborně způsobilý [srov. např. aktuální rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 19. 6. 2024, čj. 7 As 14/2023-42, bod 18 a judikatura tam citovaná].
37. Ministerstvo zdravotnictví ve stanovisku ze dne 21. 10. 2022, čj. MZDR 30972/2022-2/OZV k žalobcově námitce uvedlo, že strategická hluková mapa je teoretický výpočet hluku z dopravy v aglomeraci, přičemž akustický posudek se vztahuje k vyhodnocení hluku z bouracích prací vůči nejbližším chráněným objektům. Z toho logicky vyplývá, že tato data nelze slučovat ani zaměňovat. Stejně tak ministerstvo k žalobcovým námitkám uvedlo, že hygienické limity v nařízení vlády č. 272/2011 Sb. jsou imisními hodnotami, které jsou vztaheny k chráněným prostorům definovaným v § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví. Porovnání akustických výkonů strojů, tj. emisí hluku s imisními hodnotami hygienického limitu je bezpředmětné a odborně a legislativně nesprávné.
38. Nepřezkoumatelnost znamená nemožnost přezkoumat rozhodnutí, protože nelze zjistit jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, čj. 7 Afs 212/2006-76, č. 1566/2008 Sb. NSS). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno nejzávažnějším vadám, kdy skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. např. rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2013, čj. 1 Afs 92/2012-45, bod 28).
39. Soud takové vady rozhodnutí neshledal. Žalovaný v rozhodnutí uvedl, že stavební úřad není oprávněn se odbornou otázkou hluku zabývat, plně odkázal na závazná stanoviska dotčených orgánů, které považovaly předloženou dokumentaci za dostatečnou a s ohledem na rozsah a délku bouracích prací došly k závěru, že nelze počítat se zvýšeným zdravotním rizikem (poškozením zdraví). Fakt, že žalobcova subjektivní představa o vypořádání námitek byla odlišná, nemůže způsobit nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Žalobce měl možnost se během odvolacího řízení se všemi podklady rozhodnutí seznámit, což ostatně

vyplývá i z citací stanoviska, které žalobce v žalobě uvedl. Konkrétně věta citovaná na str. 7 žaloby je součástí odstavce, ve kterém ministerstvo vysvětluje, z jakého důvodu nepovažuje argumentaci hlukovou mapou za důvodnou.

40. Námitka nepřezkoumatelnosti není důvodná.
41. Soud dále přezkoumal závazná stanoviska Hygienické stanice hl. m. Prahy čj. HSHMP 07172/2021 a Ministerstva zdravotnictví čj. MZDR30972/2022-2. S ohledem na zvláštní postavení závazného stanoviska, které není samostatně přezkoumatelným rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., ale je závazným podkladem konečného rozhodnutí, je soudní ochrana před jeho zprostředkovanými dopady (účinky) umožněna v rámci přezkumu konečného rozhodnutí ve smyslu § 75 odst. 2 s. ř. s. (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 23. 8. 2011, čj. 2 As 75/2009-113, č. 2423/2011 Sb. NSS).
42. Závazné stanovisko dotčeného orgánu obsahuje závaznou část a odůvodnění. V závazné části dotčený orgán uvede řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska, ustanovení zákona, které zmocňuje k jeho vydání, a další ustanovení právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen. V odůvodnění uvede důvody, o které se opírá obsah závazné části závazného stanoviska, podklady pro jeho vydání a úvahy, jimiž se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, na kterých je obsah závazné části založen (§ 149 odst. 2 správního řádu). Obsah závazného stanoviska by měl alespoň v základní rovině odpovídat požadavkům kladeným na odůvodnění správního rozhodnutí (viz rozsudek NSS ze dne 22. 10. 2009, čj. 9 As 21/2009-150, č. 2381/2011 Sb. NSS).
43. Na soudu pak je, aby přezkoumal, zda závazná stanoviska tvořící podklad napadeného rozhodnutí, uvedená kritéria splňují. Pokud dospěje k závěru, že tomu tak je, tedy že nadřízený dotčený orgán dostatečně a přesvědčivě odůvodnil své závěry a vyšel přitom z konkrétních skutkových okolností daného případu, může převzít jeho odborné věcné závěry do odůvodnění svého rozsudku (viz rozsudek NSS ze dne 11. 5. 2021, čj. 1 As 32/2021-64, bod 40). S ohledem na žalobní argumentaci soud dodává, že závazné stanovisko dotčeného orgánu je třeba hodnotit jako jeden celek se závazným stanoviskem nadřízeného orgánu (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 7. 2018, čj. 1 As 2/2018-37, bod 25).
44. Žalobce uvedl, že jsou stanoviska nezákonná, jelikož podle něj není možné, aby byly splněny hlukové limity, neboť jednotlivá zařízení sama o sobě emitují hluk překračující hlukový limit. Dotčené orgány toto dle žalobce neřešily a ani nevysvětlily.
45. V návaznosti na výše uvedené přistoupil zdejší soud k přezkoumání závazného stanoviska vydaného k projektové dokumentaci a došel k závěru, že bylo vydáno v souladu se zákonem. Soud nepřehlédl, že potvrzení závazného stanoviska Ministerstvem zdravotnictví obsahuje zjevnou chybu v psaní. Jedná se o chybně přepsané číslo jednacích závazného stanoviska hygienické stanice. Z odůvodnění a z dalších údajů (datum stanoviska, uvedení výzvy žalovaného adresované ministerstvu apod.) je však zjevné, že se potvrzení skutečně vztahuje k závaznému stanovisku čj. 07172/2021, nikoli ke stanovisku čj. 07173/2021. Jiné vady závazné stanovisko neobsahuje. Dotčené orgány vysvětlily, z jakých podkladů vycházely, jaká kritéria zvažovaly (rozsah prací, časové rozvržení, užití strojů) a proč dospěly k závěru, že hlukové limity budou dodrženy. Ministerstvo se zároveň vypořádalo s odvolacími námitkami žalobce, uvedlo, proč není relevantní žalobcova námitka o hluku jednotlivých strojů a hlukových limitů, a také se vyjádřilo k strategické hlukové mapě.

46. Souhrnná technická zpráva uvádí, že hlučné stavební práce budou prováděny pouze v době od 8 do 19 hodin a při odstraňování stavby bude dbáno na maximální ochranu okolí proti hluku dle platných právních předpisů. Ze závěrů akustické studie vyplývá, že při splnění navrhovaných organizačních a technických opatření (doba použití strojů, umístění kompresoru v akustickém boxu) z hlediska hluku ze stavební činnosti bude projekt bouracích prací vyhovovat požadavkům nařízení vlády č. 272/2011 Sb. a zákona o ochraně veřejného zdraví. V rámci zpracovávané akustické studie bylo provedeno posouzení jednotlivých zdrojů hluku samostatně, jak předepisuje zákon o ochraně veřejného zdraví, a ve vztahu k příslušným hygienickým limitům definovaným v nařízení vlády č. 272/2011 Sb. Na základě toho dotčený orgán dospěl k závěru, že je možné při bouracích pracích v chráněných venkovních i vnitřních prostorech i během odklizení odpadu dodržet hygienické limity hluku. Volba jednotlivých strojů a náčiní je na stavebníkovi a je především v jeho zájmu, aby limity hluku byly po dobu prací dodrženy.
47. Soud připomíná, že správní orgány ani soudy nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí; takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud (srov. náleze ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, a rozsudky NSS ze dne 12. 3. 2015, čj. 9 As 221/2014-43, nebo ze dne 27. 2. 2019, čj. 8 Afs 267/2017-38). Jak správně uvedl dotčený orgán i žalovaný, je povinností stavebníka dodržovat hlukové limity a je plně v gesci příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví ověřit, zda v době probíhajících prací jsou tyto limity dodrženy. Akustický posudek i dotčené orgány v tomto případě došly k závěru, že limity lze dodržet, což je klíčové pro vydání souhlasného závazného stanoviska. Z výše uvedených důvodů soud námitky týkající se hlukových limitů považuje za nedůvodné.
48. Další soubor námitek se týká stavu pozemku po odstranění garáží a především toho, že dokumentace není podle žalobce v souladu s vyhláškou o dokumentaci staveb.
49. Soud na tomto místě považuje za důležité zmínit charakter odstraňované stavby. Jedná se o samostatnou jednopodlažní zděnou stavbu garáží s dřevěnými stropy vystavěnou pravděpodobně v první polovině 20. století. Mezi dvěma nestejně dlouhými řadami garáží je částečné zastřešení pomocí ocelových příhradových vazníků. Z fotografií v Souhrnné technické správě a v Statickém posouzení je zjevné, že je údržba stavby silně zanedbána, v jednotlivých buňkách se nachází stopy po zatékání, odlupující se omítka, prosklení sedlového zastřešení je částečně v havarijním stavu, některé skleněné tabule chybí. Z fotografií dále vyplývá, že současný povrch vnitrobloku, ve kterém stavba stojí, není homogenní, betonový povrch je narušen pravděpodobně povětrnostními vlivy, patrně byl též beton v čase upravován, o čemž by vypovídala různá kvalita i tloušťka betonu. Zřejmé je také řešení odtoku dešťových vod, kdy je v jihovýchodní části pozemku parc. č. XA patrná šachta kanalizace, do které je sveden odtok z pozemku. Stavba je ve tvaru písmene L a zabírá necelou polovinu pozemku, přičemž kopíruje jeho hranice, zbytek pozemku zůstane nezměněn.
50. Podle § 6a odst. 2 vyhlášky o dokumentaci staveb *musí rozsah jednotlivých částí a položek dokumentace odpovídat druhu a významu stavby charakteru navrhované změny v území, charakteru navrhované změny vlivu užívání stavby na území, podmínkám v území, umístění stavby, stavebně technickému provedení, účelu využití, vlivu na životní prostředí a době trvání stavby*. V Souhrnné technické zprávě je uvedeno, že bude terén po odstranění stavby srovnán do roviny, bude upraven tak, aby bylo možné plochu nadále využívat pro

parkování automobilů a také to, že se odtokové poměry pozemku nemění. Následně stavebník na výzvu stavebního úřadu a v souvislosti s vyvstalými námitkami účastníků reagoval podáním ze dne 15. 9. 2021, kde uvedl, že došlo doplnění stavebně technického průzkumu a ve vyjádření upřesnil, že bude povrch po odstranění stěn stavby vybetonován. V dalším vyjádření z 24. 1. 2022 stavebník prakticky na totožné námitky reagoval tak, že tloušťka betonu bude logicky odpovídat stávajícím poměrům tak, aby byla zachována funkčnost dvoru jako místa pro parkování. Z výše uvedeného je zřejmé, že se nejedná se o změnu dokumentace, jak tvrdí žalobce, ale o odstranění nejasností směrem k účastníkům řízení. Stavební úřad i dotčené orgány považovaly předloženou dokumentaci za dostatečnou i s ohledem na výše zmíněný § 6a odst. 2 vyhlášky o dokumentaci staveb, ze kterého vyplývá, že za jistých okolností dokumentace ani nemusí obsahovat vyhláškou jinak požadované položky, je-li to v souladu s druhem a významem stavby, charakteru navrhované změny v území atd. (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 15. 8. 2023, čj. 43 A 39/2022-39, bod 57).

51. V současné době je dešťová voda z pozemku odvedena přímo do kanalizace, neděje se tak vsakováním. Napojení na kanalizaci je ze šachty na pozemku, což je patrné ze situačního výkresu č. C.1 i z fotografií na str. 2 Souhrnné technické zprávy. Ze zprávy dále vyplývá, že dešťová kanalizace bude ponechána a využita pro odvodnění parkovací plochy. Z uvedeného je zřejmé, že se na způsobu odvodnění nic nemění, což uvádí i stavební úřad na str. 4 napadeného rozhodnutí. Nejedná se o žádnou novou stavbu betonového povrchu dvora, ale o dobetonování rýh v ploše dvora po odstraněných stěnách garáží, odtok vod bude zajištěn stejným způsobem jako doposud v místě spadu do zemní vpusti. Tyto námitky vypořádal jak stavební úřad, tak žalovaný.
52. Žalobce v podané žalobě jen zopakoval námitky, které již uplatnil v průběhu správního řízení. Jakkoli mu v obecné rovině nic nebrání, aby v rámci žalobních bodů zopakoval své argumenty vyjádřené v předchozím průběhu řízení, musí vzít v úvahu, že žalobou napadá právě rozhodnutí o odvolání, které jím uplatněné argumenty vypořádává; žalobní body se musí vztahovat právě k obsahu napadeného rozhodnutí, případně k postupu žalovaného správního orgánu při jeho vydání (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 11. 2013, čj. 4 As 78/2012-125). Soud rovněž připomíná, že pokud žalobce neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vůči závěrům správního orgánu, nemusí soud hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl správní orgán (podrobněji srov. rozsudek NSS ze dne 12. 11. 2014, čj. 6 As 54/2013-128, bod 16). Soud se ztotožnil s argumentací, kterou již dříve uvedly k námitce žalobce o stavu pozemku správní orgány v odůvodnění svých rozhodnutí. Byť žalobce uvádí, že dokumentace musí obsahovat konkrétní specifikace, nijak toto své tvrzení nedokládá a ani nedokládá, jaký dopad má např. neuvedení konkrétního druhu betonu do jeho práv s ohledem na to, že námitka potenciálního zaplavení jeho nemovitosti byla vyvrácena.
53. Další skupina žalobních námitek se týká nakládání s odpady, složení odpadů a staveništní dopravy. Žalobce spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí v tom, že žalovaný nezahrnul do výrokové části rozhodnutí podmínky uvedené v závazném stanovisku odboru ochrany prostředí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 9. 5. 2022, čj. MHMP 772512/2022. Rovněž namítá nezákonnost tohoto závazného stanoviska.
54. Ze správního spisu vyplývá, že Úřad městské části Praha 2, odbor životního prostředí vydal dne 16. 2. 2021 koordinované stanovisko ve smyslu § 4 odst. 7 stavebního zákona.

V něm uvedl, že podle § 146 odst. 3 písm. a) zákona č. 541/2020, o odpadech, „souhlasí s výše uvedenou stavbou za následujících podmínek:

- k závěrečné kontrolní prohlídce budou předloženy doklady o způsobu odstranění odpadů, pokud jejich další využití není možné,
- při odstranění stavby budou odpady zařazeny podle druhu a kategorií, tříděny a odstraněny vhodným způsobem,
- demoliční odpad je nutné pečlivě vytrídít a shromažďovat odděleně tak, aby byla zajištěna potřebná kvalita vytríděného materiálu určeného k recyklaci nebo opětovnému použití“.

55. Ze správního spisu dále vyplývá, že bylo do spisu doplněno závazné stanovisko odboru ochrany prostředí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 9. 5. 2022, čj. MHMP 1140527/2022, kterým bylo změněno souhlasné závazné stanovisko Úřadu městské části Praha 2 ze dne 16. 2. 2021 tak, že se výše uvedený text nahradil textem:

„1. Při demoličních pracích bude stavebník postupovat tak, aby materiály, u nichž to jejich povaha umožňuje, byly v maximální míře využity v jejich původní podobě po nezbytném očištění. U demoličních odpadů, které nebude možné v jejich původní podobě využít, stavebník v maximální možné míře zajistí jejich recyklaci na využitelné produkty. Pouze u odpadů, které není možné z objektivních důvodů využít, zajistí stavebník jejich bezpečné odstranění na povolených odpadových zařízeních,

2. K závěrečné kontrolní prohlídce budou předloženy doklady o způsobu využití či odstranění odpadů vzniklých při odstraňování stavby“.

Zároveň odbor ochrany prostředí upozornil žalovaného, že stavební úřad do prvostupňového rozhodnutí nepromítnul podmínky stanovené v závazném stanovisku.

56. Soud samozřejmě dává za pravdu žalobci, že pouze výrok rozhodnutí v sobě nese autoritativní úpravu práv a povinností na rozdíl od ostatních částí správního aktu, jako je návrh, odůvodnění či poučení. Stejně tak je pravdou, že žalovaný skutečně podmínky závazného stanoviska do napadeného rozhodnutí podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu nevtělil a prvostupňové rozhodnutí v celém rozsahu potvrdil, aniž by se s vadou, ke které měl přihlédnout, jakkoliv vypořádal. Tím bezesporu zatížil řízení vadou, neboť správní orgány jsou podle § 149 odst. 1 správního řádu obsahem závazného stanoviska vázány. Způsob, jakým stavební úřad vtělil podmínky obsažené v závazném stanovisku do rozhodnutí odstranění stavby, není dostatečný, jelikož podmínky jsou obsaženy pouze v části „Upozornění“, která následuje až za odůvodněním.

57. Soud nicméně připomíná, že procesní pravidla nejsou samoúčelná, neboť mají zajistit správné zjištění skutkového stavu a správnou aplikaci právních norem. Ne každé porušení procesních práv je tak důvodem pro zrušení rozhodnutí (viz rozsudek NSS ze dne 24. 2. 2022, čj. 8 As 220/2019-31, bod 17). Porušení procesních pravidel je relevantní tehdy, pokud může mít vliv na věc samu, tedy na obsah rozhodnutí, který zasahuje do hmotných práv. Naopak tento prostor dán není, pokud sice správní orgán při své činnosti pochybil, avšak pochybení se ve hmotných subjektivních právech účastníka nijak neprojevalo (viz rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2016, čj. 1 As 80/2016-30, č. 3466/2016 Sb. NSS, bod 23). Pro závěr o tom, zda rozhodnutí žalovaného je nutné pro zmíněnou vadu řízení zrušit či nikoliv, je třeba nejprve posoudit, zda pochybení žalovaného mohlo mít vliv na subjektivní hmotná práva žalobce (srov. rozsudek NSS ze dne 10. 8. 2023, čj. 9 As 77/2023-157, bod 48).

58. Žalobce k této námitce uvedl pouze to, že je touto vadou znemožněno vymáhání povinností obsažených v uložených podmínkách. Nespecifikoval, jak se tato vada projevila na jeho hmotných subjektivních právech či v jeho právní sféře. V žalobě pouze zcela obecně uvedl, že byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svém vlastnickém právu.
59. Soud došel k závěru, že žalobcova veřejná subjektivní práva nebyla dotčena tím, že žalovaný nevčlenil podmínky příslušného dotčeného orgánu do napadeného rozhodnutí, jelikož se opomenuté podmínky nevztahují ani k osobě žalobce, ani k jeho vlastnickému právu či jeho právní sféře. Jiná situace by nastala, pokud by dotčený orgán stanovil například způsob ochrany proti nebezpečnému odpadu ze stavby či jiné podmínky, které by chránily práva žalobce. V daném případě však jde o obecné podmínky nakládání s demoliční sutí, které s veřejným subjektivním právem žalobce nesouvisí, a které, jak uvedl magistrát ve změně stanoviska, jsou ve stanoviscích orgánů veřejné správy v odpadovém hospodářství standardně ukládány a lze mít za to, že se nejedná o specificky podmínky, které by byly individuálně stanoveny pro nyní projednávaný záměr.
60. Ve stanovisku magistrát uvedl, že považuje projektovou dokumentaci v ohledu nakládání s odpady za dostatečnou, odpovídající požadavkům zákona o odpadech, kdy podstatné povinnosti vyplývají pro žadatele již přímo ze zákona. Uvedené podmínky v závazném stanovisku Úřadu městské části Praha 2 ze dne 16. 2. 2021 jednak konkretizují zákonnou evidenční povinnost a jednak vychází z obecných povinností stanovených zákonem o odpadech a jeho prováděcími předpisy, což potvrdil i magistrát ve změně závazného stanoviska ze dne 9. 5. 2022. Fakt, že žalovaný nepromítnul podmínky do rozhodnutí tak nezpůsobí, že by tyto povinnosti vůbec nemohla veřejná moc na stavebníkovi vymoci. Evidenční povinnost je uvedena v § 93a odst. 1 zákona o odpadech a obdobně je povinnost recyklace obsažena např. v § 15 odst. 2 písm. f) tohoto zákona. Nesplnění těchto povinností je přestupkem, za který lze uložit pokutu podle § 118 odst. 1 či § 121 odst. 4 písm. j) téhož zákona.
61. Soud uzavírá, že žalovaný pochybil, nicméně toto pochybení nemohlo mít vliv na žalobcova subjektivní hmotná práva, a žalobní námitka je proto nedůvodná.
62. Argumentace k nezákonnosti závazných stanovisek k otázce odpadového hospodářství je totožná jako v případě závazných stanovisek k otázce ochrany zdraví. Soud přezkoumal závazná stanoviska, přičemž došel k závěru, že dotčené orgány vysvětlily, z jakých podkladů vycházely a jaká kritéria zvažovaly (nejedná se o stavbu obsahující azbest či jiné škodlivé látky, plánované nakládání s odpady odpovídá požadavkům zákona) a závazná stanoviska splňují zákonné požadavky.
63. V dokumentaci je uvedeno, že odpady vznikající při odstraňování budou nejprve přetříděny a poté uloženy do příslušných kontejnerů na tříděný odpad, zbylý odpad bude uložen na oficiální skládce. Ve statickém posouzení dokumentace bouracích prací je uvedeno, že jednotlivé příhradové vazníky budou rozřezány na menší celky a odvezeny k recyklaci. Suť ze stavby bude odvážena ze dvora malými kontejnery 3-7m³ přes průjezd objektu na parc. č. Y, který je zajištěn věcným břemenem. Frekvence vjezdu automobilů pro odvoz suti několikrát za den nezvýší frekvenci vjíždění vozidel do takové míry, aby bylo nutné zřídit zvláštní dopravně inženýrská opatření. Veškerá činnost se bude odehrávat na pozemcích ve vlastnictví stavebníka, v případě nadměrné prašnosti bude stavba kropena vodou. Voda pro zařízení na snížení prašnosti bude zajištěna ze stávajícího

objektu bytového domu na pozemku parc. č. XC. Pozemky parc. č. XC i XD jsou ve vlastnictví stavebníka, tudíž se počítá s jejich využitím k umístění kontejnerů.

64. Ohledně námitky složení odpadu soud odkazuje na bod 50 tohoto odůvodnění a na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalobce opět namítá, že nejsou splněny obecné požadavky stanovené v § 43 odst. 1 písm. g) nařízení č. 10/2016 Sb. hl. m. Prahy, kterým se stanovují obecné požadavky na využívání území a technické požadavky na stavby v hlavním městě Praze. K tomu soud uvádí, že dotčený orgán po prostudování dokumentace shledal, že je dokumentace v ohledu požadavků zákona o odpadech dostatečná. Žalobce konkrétně neuvádí, proč se domnívá, že nebudou dodrženy zákonné podmínky, nedokládá, že by průjezd objektem parc. č. Y byl uzpůsoben pouze pro osobní automobily. Otázka typu automobilů podle soudu přesahuje jak obsah napadeného rozhodnutí, tak přiložené dokumentace. Průjezd domem, ve kterém žalobce vlastní bytové jednotky, na pozemek stavebníka je zabezpečen věcným břemenem, přičemž výjezd z domu navazuje přímo na komunikaci ve vlastnictví Hlavního města Prahy. Stavební úřad ani žalovaný není příslušný k řešení případného zvláštního užívání komunikace pro účely staveništní dopravy. Tato námitka přesahuje rámec napadeného rozhodnutí.
65. Co se týče námitky doby odstraňování prací, soud uvádí, že podle § 18o odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, v rozhodnutí o odstranění stavby musí být stanovena lhůta k odstranění stavby. Tato lhůta je stanovena ve výroku II. odst. 1 napadeného rozhodnutí. Podle § 128 odst. 1 stavebního zákona má stavebník v ohlášení uvést předpokládaný termín započetí a ukončení prací, což stavebník v ohlášení ze dne 31. 3. 2021 uvedl. Žalobcův požadavek na uvedení přesného data odstraňování stavby není opodstatněný. Jednak se § 128 odst. 1 stavebního zákona týká náležitostí ohlášení odstranění stavby, jednak je i v tomto ohledu dokumentace dostatečná, je zřejmé, že odstranění stavby bude celé probíhat v rozmezí půl roku a je stanovena hierarchie bouracích prací. Ani stavební zákon, ani vyhláška o dokumentaci staveb nevyžaduje přesný termín započetí bouracích prací. Dokumentace má podle vyhlášky obsahovat základní předpoklady pro odstranění stavby – časové údaje o průběhu prací, členění na etapy, orientační náklady, předpokládaný způsob odstranění stavby. Je pravdou, že v revizi dokumentace ze září 2021 stavebník ponechal termín prací na 2/Q a 3/Q roku 2021, nelze však mít za to, že by tato vada způsobovala nezákonnost napadeného rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že odstranění stavby je vázáno na rozhodnutí podle § 128 odst. 4 stavebního zákona, nemohl by stavebník s pracemi započít dříve, než by rozhodnutí stavebního úřadu nabylo právní moci. Dovětek žalovaného o časové souvislosti s řízením o umístění jiné stavby je v tomto případě opravdu nerelevantní. Je možné, aby řízení o odstranění stavby probíhalo ve spojení s řízením o vydání stavebního povolení, v tomto případě však tato procesní cesta zvolena nebyla.
66. Soud na závěr připomíná, že obsahem vlastnického práva ke stavbě je také právo s ní nakládat, tedy i právo stavbu odstranit. Stavební úřad pak může na základě zákona do realizace vlastnického práva autoritativně zasáhnout, a tím základní právo omezit, ovšem jen z důvodů specifikovaných ve stavebním zákoně, jimiž jsou ohrožení veřejného zájmu a práv jiných osob. Ochrana veřejného zájmu přísluší v právním státě pouze státním orgánům, které k prosazení ochrany veřejného zájmu disponují pravomocemi, které vykonávají v souladu se zásadami zákonnosti, rovnosti, proporcionality a dobré správní praxe (viz rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2010, čj. 7 As 54/2010-121, č. 2211/2011 Sb. NSS). V tomto případě dotčené orgány dospěly k závěru, že odstraněním předmětné stavby

nedojde k porušení těchto veřejných zájmů a vydaly souhlasná stanoviska. Žalobce má samozřejmě právo domáhat se svých veřejných subjektivních práv, nepřísluší mu však uplatňovat námitky vztahující se k možnosti dotčení na právech jiných osob než jeho či uplatňovat námitky ve veřejném zájmu.

67. Žalobce se na mnoha místech žaloby uchýlil k pouhé spekulaci o nedodržení zákonných požadavků a limitů, což považoval za důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí. Taková argumentace však nemůže obstát. Dotčené orgány v rámci své působnosti mohou provádět v průběhu prací kontroly a v případě zjištění porušování zákona mohou zahájit příslušná řízení, nelze však tento stav předjímat. Stavební zákon výslovně v § 128 odst. 5 upozorňuje, že vlastník stavby musí dodržet též další povinnosti, pokud jsou stanoveny zvláštními právními předpisy a nemůže se dovolávat toho, že obdržel od stavebního úřadu rozhodnutí k odstranění stavby a měl za to, že pokrývá vše nezbytné. Odpovědnost za dodržení všech omezení a obstarání si příslušných povolení podle zvláštních předpisů leží plně na tom, kdo stavbu odstraňuje (shodně Černín, K. § 128 Odstraňování staveb, terénních úprav a zařízení. In: Vávrová a kol. *Stavební zákon: Praktický komentář* [Systém ASPI]). Předmětem záměru je odstranění nikterak objemově nadměrné stavby za použití standardních postupů a techniky v poměrně krátkém čase 4-5 týdnů. Je nepochybné, že veškeré imise hluku, prašnosti apod. nelze při realizaci předmětného záměru zcela eliminovat a vlastníci okolních staveb musí (v určitém rozsahu) strpět zvýšenou hlučnost spojenou s (dočasným) použitím stavební techniky v okolí jejich nemovitostí. Příslušná dokumentace však byla podle soudu zpracována v souladu s charakterem stavby, postupy a opatření byly navrženy tak, aby šetřily práva vlastníků sousedních nemovitostí (opatření proti prašnosti, šetrné bourání ručním nářadím, akustický box, malé kontejnery apod.).

VII. Závěr a náklady řízení

68. Soud z uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
69. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný byl ve věci plně úspěšný, avšak nevznikly mu žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti. Proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.
70. Výrokem III. rozhodl soud o nákladech řízení osob zúčastněných na řízení. Ty nemají dle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na jejich náhradu, neboť jim soud v tomto řízení žádnou povinnost neuložil.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. června 2024

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu